

det, der nu antagelig gennemføres. Sidenhen er Brændselsreguleringen imidlertid gledet fuldstændig ud af Sagen. Under de Forhandlinger, der har været førte, og i de Ændringsforslag, som Ministeren har stillet saavel i Landstingsudvalget som i Fællesudvalget, har der slet ikke været Tale om en Regulering af Brændselspriserne. Jeg synes ikke, Ministeren har nogen som helst Grund til at give os en Fremstilling af, hvorledes Lovforslaget saa ud til at begynde med, thi det tjener ham ikke til stor Ære, at han helt har maattet opgive det, han sagde var Hovedformaalet med Lovforslaget: at faa Brændselspriserne reguleret. Naar Ministeren har opgivet dette Formaal, er det tydeligt nok for alle, der har fulgt Forhandlingerne, af den Grund, at hans Meningsfæller her i Tinget og i Udvalget har haft den Opfattelse, at det ikke særlig var der, det kneb, at det ikke netop var der, der tiltrængtes en Forhøjelse af det Beløb, som stilles til Raadighed, men meget mere paa mange andre Omraader.

Ved Sagens eneste Behandling fremkom Ministeren her med en Udtalelse, som jeg fandt Anledning til straks at protestere imod, og Ministeren kom tilbage til den i Dag. Udtalelsen gik i Korthed ud paa, at saaledes som Loven nu bliver, er det en Lov, der kun vil faa Betydning for København og de større Byer, og naar en Gang Regnskabet gøres op og Resultatet foreligger, mener Ministeren, det vil vise sig, at Landkommunerne ikke har haft nogen Fordel af Loven. Dette, synes jeg, staar i et mærkeligt Forhold eller rettere i et fuldstændigt Misforhold til den Debat, der blev ført navnlig ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget. Da fik vi at vide, at det, der er tilsigtet med dette Forslag til Lov om Forandringer i Dyrtidsloven, var at bøde paa det Forhold, som var fremkommet derved, at Ministeriet eller — Ministeren sagde maaske nok — Staten i sin Visdom havde sørget for, at vi rundt om i Landkommunerne fik det billigere Brændsel, medens man, som Ministeren udtrykte det, havde tvunget Byerne til at tage det dyrere udenlandske Brændsel, og nu vilde Venstre ikke være med til at give det Supplement, som den af Ministeren foreslaaede Foranstaltning

var, for at hjælpe Byerne, som Ministeren havde tvunget til at tage det dyrere Brændsel, og det var, fordi vi saa paa det med sognekommunale Øjne, vi vilde ikke være med til at yde den Retfærdighedshandling, det var at hjælpe Byerne noget ved at give større Statstilskud til den Prisregulering paa Brændsel, som Ministeren foreslog. Der behøves ikke mange Ord for at vise, at Ministeren nu indtager et fuldstændig modsat Standpunkt, naar han siger: Nu har de Herrer af Venstre ført igennem, hvad de vil, og saa er det blevet til en Købstadlov, særlig en Lov for København. Jeg skulde, som sagt, slet ikke være kommet ind paa at gøre nærmere Rede for Sagens Gang, jeg synes, at den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører tog det, var den rigtige, men den højtærede Minister har ønsket det anderledes, og da jeg ved Sagens eneste Behandling mente at efterkomme et almindeligt Ønske saavel i dette som i det andet Ting ved ikke at komme dybere ind paa Sagen til Imødegaaelse af den højtærede Ministers mærkelige Paastand og Stillen Forholdene paa Hovedet, har jeg, da Ministeren nu har gentaget sin Udtalelse, fundet det rigtigt at sige et Par Ord derom, inden Sagen forlader dette Ting.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg har den Opfattelse, at der rundt om, saavel i Landkommunerne som i Købstadkommunerne, er god Villie til at iværksætte Foranstaltninger, som virkelig kommer ikke alene de fattigste — det er ikke mit Udtryk, det var det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), der brugte det — til gode, men ogsaa dem, der ved Dyrtiden er blevet vanskeligt stillede, enten det er Landbrugere eller Smaabaandværkere, i det hele hvem som helst, og der er desværre mange, som er blevet vanskeligt stillede. Hvad enten man i en Landkommune — og det gælder for den Sags Skyld ogsaa Købstadkommunerne — mener, at en Foranstaltning til Nedsættelse af Prisen paa visse Varer skal komme alle til gode eller kun de ved Dyrtiden vanskeligt stillede, vil det sikkert i Praksis — jeg holder meget af, at man gør sig klart, hvordan en Lov virker i Praksis — vise sig nødvendigt at udstede Rabatmærker. Lad mig tage et enkelt Eksempel. Under Be-